

[Glistrup]

mærksom på, at behovet for forskudte regnskabsår skam ikke forsvandt med, at Danmark i mindre omfang blev et agrarland. Der er for det første masser af brancher, der har et naturligt behov for at have forskudt regnskabsår. Vi behøver såmænd ikke at ty til yderpunkter som juletræssælgere, isvaffelfabrikanter eller modefolk inden for tekstilbranchen. I næsten alle brancher er det således, at det er meget svingende, hvor det er det rigtigste at lægge regnskabsåret, men navnlig er der vokset en helt ny begrundelse frem for forskudt regnskabsår siden landbrugslandets lykkelige dage, nemlig den, at for at revisorerne – og sådan nogle er i allerhøjeste grad blevet en mangelvare – kan aflevere deres arbejde i tilstrækkelig gedigent omfang, er det i allerhøjeste grad hensigtsmæssigt at sprede regnskabsårene ud, sådan at de udløber jævnt fordelt hen over året.

En anden af de detaljer, som hr. Camre tog op, var problemerne om, hvad der skal ske, når et aktieselskab har haft underskud. Da er det jo således, også efter venstresocialisternes forslag her, at dette underskud kan fremføres til modregning i overskud, som indvindes inden for de følgende år. Men det, som venstresocialisternes forslag nærmere går ud på, er, at hvis aktionærkredsen i videre omfang har skiftet ejer, skal der ikke kunne finde en sådan underskudsfrømførsel sted. Det, venstresocialisterne her siger, er, at hvis den aktionærkreds, der har haft underskuddet, er rig nok i øvrigt til at kunne bevare sit selskab, så skal den have fordelene af at fremføre underskuddet. Hvis det derimod er nogle fattige folk, der eventuelt trækkes ned af dette underskud, fortjener de kun foragt fra folk som venstresocialisterne, og derfor skal man i den slags tilfælde, hvor aktierne eller anparterne kommer til at skifte ejer, ikke kunne overføre underskuddet. Det er meget vanskeligt at se, hvad der kan være fornuften i den regel. Det, der er kernen i det, set fra statens side, er, at staten selvfølgelig kan være så inderlig ligeglad med, om Pedersen, Nielsen, Jensen eller Andersen er aktionæren. Det, der er begrundelsen for underskudsoverførselsreglen, når vi ser det fra statens side, er, at når der rent faktisk opstår et overskud, så deltager staten i overskuddet med sit lispund kød i form af de beskatningsprocenter, vi har. Når der derefter er underskud, er det ganske åbenbart, at så skal

staten være indstillet på først at gribe ind over for det pågældende foretagende, når det har indtjent tilstrækkeligt store midler, det være sig med den ene eller den anden som baggrundsaktionær. Det er i den forbindelse så inderlig ligeegyldigt. Men selvfølgelig vil venstresocialisternes forslag i den henseende være med til at afkorte arbejdsløsheden, da man skal have ansat en skrækkelig bunke flere mennesker til at føre kontrol med, hvordan tingene nu har udviklet sig. Det er i og for sig det eneste, man måske kunne sige som et lidt forskønnende led i den detalje.

Men som sagt, det kan ikke være detaljernes dag, dels fordi det er en førstebehandling, dels fordi forslagene har en så vidtrækkende virkning i retning af at ville underminere det danske samfund, det produktionsliv, som vi lever af. Mennesket lever ikke af børnehavepædagoger og socialmedhjælpere alene, der skal nu engang også nogle til at producere, der skal også arbejdspladser til, og det her er et attentat mod arbejdspladserne.

Anders Andersen (V):

Man har i debatten ligesom delt forslagene op i to afdelinger, de tre sammen og det om fonds til en særskilt behandling. Det ved jeg såmænd ikke om der er nogen grund til.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at når det drejer sig om at hindre skatteundragelser, er der ingen tvivl om, at vi fra venstres side vil være med. Jeg tror, vi har stemt for de love, som skulle øge kontrollen og være medvirkende til, at skatteundragelserne blev færrest mulige.

Men når man ser på disse forslag, bliver man lidt forstømt ved tanken om, hvad deres gennemførelse ville medføre. Den ville medføre en væsentlig formindskelse af kapitalmulighederne inden for erhvervslivet, altså stik imod det, der i øjeblikket er behov for. De argumenter, der føres frem, er jo ret få, i hvert fald for nogle af forslagene. Ministeren opfordres til at udarbejde forslag, men de argumenter, der føres frem, er ret ensidige, og de er heller ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Hr. Glistrup har været inde på spørgsmålet om aktierne, og jeg kan i og for sig stort set tilslutte mig de betragtninger, han kom med på det område. Spørgsmålet om ensartede regnskabsår har vi drøftet i lange tider.